

Alegerile de deputați pentru sfaturile populare

La 11 martie vor avea loc alegerile de deputați pentru sfaturile populare regionale, raionale, orășenești și comunale, eveniment de cea mai mare însemnătate în viața întregului nostru popor. Cel mai bun fi al poporului nostru — conducătorii ai partidului și ai guvernului, în frunte cu tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, dr. Petru Groza și alții — muncitori, țărani muncitori, învățători și profesori, medici, ingineri, scriitori, oameni de știință, oameni harnici și încrezăți gospodari ai treburilor obștești sînt propuși în aceste zile, într-o atmosferă de entuziasm general, candidați pentru alegerile de deputați în sfaturile populare.

Sfaturile populare, organele locale de putere, constituie cea mai însemnată realizare a noastră în domeniul construcției de stat. Ele reprezintă baza politică a statului nostru democrat-popular. Prin întreaga lor activitate, prin faptul că ele organizează participarea maselor celor mai largi la viața politică a țării, că stimulează inițiativa și energia uriașă a poporului, sfaturile populare exprimă profundul democratism al puterii noastre populare.

Ca de la cer la pământ se deosebesc sfaturile populare de vechile primării, preturi și prefecturi, organe cancelariste-birocratice care slujeau claselor exploatare, aparau interesele lor și în același timp apăsaș masele populației, striveau și înăbușeau inițiativa și aptitudinile oamenilor muncii. Sfaturile populare sînt nu numai organe locale ale puterii de stat — ci și cele mai largi organizații de masă. Ele unesc clasa muncitoare cu masele cele mai largi ale țării: muncitori și ale celorlalți oameni ai muncii în efortul lor comun pentru construirea socialismului în patria noastră. Activitatea comună a oamenilor muncii în cadrul sfaturilor populare pentru înflorirea patriei duce la întărirea continuă a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare, la consolidarea și dezvoltarea de neîntrerupt a democrației populare și a unității naționale.

Alegerile de deputați pentru sfaturile populare reprezintă o vie ilustrare a faptului că în patria noastră, întreaga putere de stat aparține oamenilor muncii. Importanța alegerilor care vor avea loc la 11 martie este cu atât mai mare cu cît ele se desfășoară în condițiile puternicului avânt patriotic cu care poporul nostru muncitor muncetește pentru realizarea mărețelor sarcini tratate de cel de al II-lea Congres al partidului. Campania electorală are astfel o importanță deosebită. Ea trebuie să ducă la întărirea sfaturilor populare, la îmbunătățirea activității lor, la mobilizarea tuturor forțelor poporului nostru, harnic și talentat, în lupta pentru îndeplinirea directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale.

Sfaturile populare exercită, pe teritoriul lor, conducerea industriei locale, agriculturii, comerțului, învățămîntului, sănătății publice. La activitatea sfaturilor populare participă un număr impresionant de cetățeni, oameni înalți, din orașele și satele patriei noastre. În afara celor aproape 134.000 de deputați, la acțiunile sfaturilor populare iau parte, în cadrul comisiilor permanente, comitetelor cetățenești, comisiilor de femei, sute de mii de oameni ai muncii. Această participare intensă a maselor populare la conducerea treburilor obștești întărește forța aparatului nostru de stat și dovedește din plin trîncăria orînduirii noastre de stat, profundul ei democratism, forța ei uriașă care izvorăște din legătura ei prin mișcare cu poporul.

Sfaturile populare au obținut succese în munca lor, au acumulat o bogată experiență și s-au întărit în permanență. O puternică dovadă a rodniciilor activității lor sînt marile realizări dobîndite în anul primului nostru plan cincinal în dezvoltarea economică și culturală a tuturor regiunilor și raioanelor țării noastre.

Învățătorii și profesorii din toate colțurile patriei au adus o contribuție însemnată la activitatea sfaturilor populare, alături de deputați și de membri ai comisiilor permanente, comitetelor cetățenești etc. Zeci de mii de cadre didactice se bucură astăzi de marea încredere a maselor largi ale poporului nu numai pentru rodnică activitate depusă în școală pentru instruirea și educarea tineretului în spiritul comunismului, ci și în afara școlii, ca gospodari harnici și pricepuți în rezolvarea treburilor obștești.

Acum, în perioada de pregătire a alegerilor, cadrele didactice, împreună cu întregul nostru popor muncitor, au un vast teren de activitate. Partidul ne cheamă să ne sporim eforturile în lupta pentru îndeplinirea marilor sarcini care revin învățămîntului din directivele celui de al II-lea Congres al partidului cu privire la dezvoltarea economiei naționale în anul celui de al doilea plan cincinal.

De asemenea, avem datoria să acordăm atenția cuvenită desfășurării activității noastre obștești. În campania electorală un rol important îl are munca politică de masă. Cadrele didactice, îndrumate de organizațiile de partid sînt chemate să desfășoare o largă muncă pentru popularizarea marilor cercuri ale poporului nostru, a succesele obținute în anul primului plan cincinal, a perspectivelor mărețe ce se deschid în fața noastră prin îndeplinirea celui de al doilea plan cincinal, pentru mobilizarea oamenilor muncii în vederea îndeplinirii sarcinilor tratate de partid și guvern. O atenție deosebită trebuie acordată problemelor transformării socialiste a agriculturii și pregătirii bunii desfășurări a muncii agricole de primăvară.

Sprînjind activ Frontul Democrației Populare pentru a asigura succesul deplin al alegerilor de deputați în sfaturile populare, cadrele didactice trebuie, în cadrul muncii lor obștești, să popularizeze larg prevederile sistemului nostru electoral și superioritatea lui asupra legilor electorale frauduloase din țările capitaliste.

Prevederile decretului cu privire la alegerea deputaților în sfaturile populare reflectă adîncul democratism al orînduirii noastre de stat. Alegerile se fac prin vot universal, egal, direct și secret. Dreptul de a participa la alegeri aparține tuturor oamenilor muncii, cetățeni ai R.P.R., care au împlinit vârsta de 18 ani, fără deosebire de rasă sau naționalitate, sex, religie, grad de cultură, profesie sau durata domiciliului. Ca deputat al unui sfat popular poate să fie ales orice om al muncii, cetățean al R.P.R. cu drept de vot, care a împlinit vârsta de 23 de ani. Cîtă deosebire între aceste prevederi, cu adevărat democratice, și vechile legi electorale ale regimului burghez-moșieresc pe baza cărora erau excluși de la dreptul de vot militarii, tineretul, femeile, — adică mai bine de jumătate din populația țării.

Spre deosebire de trecut, cînd candidații erau hoțărîși de un pumn de exploatoari, astăzi dreptul de a depune candidatură este asigurat sindicatelor, cooperativelor, organizațiilor P.M.R., de tineret și altor organizații de masă și asociații culturale, precum și adunărilor generale ale oamenilor muncii.

Din țara noastră au dispărut pentru totdeauna înescușcătoarele metode de desfășurare a campaniei electorale și a alegerilor înseși caracteristice putredii „democrației” burgheze, metode care se folosesc și astăzi în lumea capitalistă.

Poporul nostru așteaptă cu încredere alegerile de la 11 martie și se pregătește să întîmpine acest însemnat eveniment cu mari și însemnate succese în toate domeniile de activitate.

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VIII Nr. 355

4 PAGINI, 25 BANI

Vineri 27 ianuarie 1956

Sarcini importante ale învățătorilor din școlile satești

În Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la cel de al II-lea Congres al partidului se subliniază că sarcina fundamentală a celui de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale este făurirea economiei socialiste unitare, în care, pe baza dezvoltării continue a industriei socialiste, să se asigure transformarea socialistă a agriculturii, astfel ca în 1960 sectorul socialist în agricultură să fie preponderent, atât ca suprafață cît și ca producție-marfă.

Transformarea socialistă a agriculturii este o necesitate obiectivă pentru realizarea reproducției socialiste — largite pe ansamblul economiei naționale și pentru dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor economiei. Socialismul trebuie construit nu numai la orașe ci și la sate. Puterea populară nu se poate baza un timp îndelungat pe două temelii diferite — pe marea industrie socialistă la orașe și pe o agricultură în care predomină mica producție de mărfuri.

Partidul a atras atenția că rezolvarea deplină a problemei cerealelor-marfă și a aprovizionării îmbogățite a populației cu produse agricole, creșterea continuă a nivelului de trai al țărănimii muncitoare, asigurarea industriei cu materii prime nu sînt posibile fără trecerea de la mica producție țărănească la marea gospodărie agricolă socialistă, capabilă să folosească pe deplin tehnica nouă și agrotehnica înaltă și să dea o mare cantitate de produse agricole-marfă.

În anul care a trecut de la Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949, mare marel de țărani muncitori au pornit pe calea indicată de partid, formînd pînă la cel de al II-lea Congres al partidului 6.325 gospodării colective și întovărășiri agricole, care cuprind peste 382.000 familii, precum și circa 3.000 de asociații pentru culturile tehnice, cu aproape 89.000 de familii. Numărul gospodăriilor agricole colective, al întovărășirilor și asociațiilor este în continuă creștere. Marile succese obținute de clasa muncitoare în dezvoltarea industriei socialiste au permis înzestrarea agriculturii cu mijloace tehnice moderne.

Producția globală de cereale obținută în 1955 este de aproape 12 milioane tone, față de aproape 9 milioane tone în 1954.

La succesele obținute de poporul nostru în domeniul transformării socialiste a agriculturii au contribuit, alături de ceilalți oameni ai muncii, și cadrele didactice — în special învățătorii și profesorii din școlile satești. Formele și mijloacele folosite de învățătorii școlilor satești pentru a lega activitatea lor de sarcinile dezvoltării și transformării socialiste a agriculturii au fost multiple și variate. O deosebită atenție a fost acordată pregătirii cadrelor necesare agriculturii. Școlile elementare și de 7 ani de la sate, ai căror absolvenți rămîn, în bună parte, să nu abandoneze agricultura, au făcut un însemnat progres pe calea înarmării acestora cu cunoștințe agrotehnice necesare în activitatea lor viitoare. De exemplu, la școala de 7 ani din Titu-Tirg, regiunea București, profesorul Emilian Foti a amenajat un teren de experiență unde studiază cu elevii diferite probleme în legătură cu cultura plantelor. Experiențele executate de prof. Emilian Foti au trezit un mare interes în rîndul țărănilor muncitori din comună. Aceștia aplică acum multe din metodele agrotehnice experimentate în școală și obțin bune rezultate în sporirea producției la hectar. De asemenea, multe parcele, ca acelea de pe lîngă școlile din comunele Selimbăr și Simartin, regiunea Stalin, Priboieni, raionul Topoloveni, etc. au stîrnit un mare interes în rîndul țărănilor muncitori. Mulți dintre aceștia, aplicînd cele văzute pe parcelele experimentale, au reușit să obțină recolte bogate.

La opera de transformare socialistă a agriculturii și la ridicarea producției agricole globale a adus o contribuție importantă munca desfășurată de învățătorii în instituțiile culturale de la sate — cîmine culturale, bibliotecă, case de citit etc. În această activitate au fost antrenate mii de învățători și profesori care au organizat cicluri de conferințe asupra celor mai importante probleme legate de transformarea socialistă a agriculturii, expoziții asupra succesorilor obținute de colhozarii din U.R.S.S. Învățătorii din comuna Independența, regiunea Galați, de pildă, își desfășoară activitatea lor cultural-educativă în colțul roșu al G.A.C. și în cîminul cultural. Activitatea colțului roșu, condus de profesoara comunistă Alexandra Ioachim, a fost îndreptată spre dezvoltarea multilaterală a ramurilor gospodăriei, spre înarmarea colectivităților cu cunoștințe agrotehnice, spre ridicarea culturii generale a acestora.

Munca plină de abnegație pentru lichidarea analfabetismului, dusă de învățătorii, a dat posibilitate foștilor țărăniști de carte, care muncesc pe goare, să cerceteze publicații și broșuri menite să-l înarmeze cu metodele agrotehnice avansate.

De asemenea, învățătorii organizează o largă activitate artistică în care au antrenat un mare număr de țărani muncitori, activitate menită să contribuie la ridicarea culturală a satului. Erigada artistică de agitație din comuna Stoinici — raionul Gostelii, de pildă, ai cărei animatori sînt învăță-

Să luptăm pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului

Căi concrete de îmbunătățire a muncii

De curînd, la școala pedagogică mixtă din orașul Craiova a avut loc o adunare deschisă a organizației; de partid, în care s-au dezbătut documentele celui de al II-lea Congres al P.M.R. În mod deosebit s-au subliniat sarcinile ce revin cadrelor didactice în dezvoltarea învățămîntului în anii celui de al doilea plan cincinal.

Pedagogii școlii au făcut numeroase propuneri menite să îmbunătățească activitatea instructiv-educativă, să întărească legăturile ei cu practica. Tov. I. Georgescu a făcut propuneri cu privire la întărirea legăturilor dintre școală și fabrica Electro-Putere din oraș. S-au discutat de asemenea căile de îmbunătățire a activității cadrelor didactice pentru educarea comunistă a elevilor. Tovarășii D. Iliuță, G. Haralambie, I. Roman, Gh. Alioște au arătat că ajutorul pe care-l acordă școala gospodăriei agricole colective din comuna Maglav, raionul Calafat, trebuie să fie mai concret. În deosebi trebuie îmbunătățită industria colectivităților în ceea ce privește folosirea regulilor agrotehnice înaintate, popularizîndu-se rezultatele obținute pe parcelele experimentale a școlii.

I. CATIN
corespondent

Cabinetul geografic

Hotărîrile celui de al II-lea Congres al partidului au constituit pentru cadrele didactice de la școala medie de băieți din orașul Alba Iulia un puternic impuls pentru ridicarea nivelului activității lor instructiv-educative, pentru întărirea legăturilor predării cu practica, cu problemele construcției socialiste. De exemplu, tovarășul Ion Moldovan, profesor de geografie, acordă o mare atenție pregătirii practice a elevilor în cadrul predării specialității sale. Cu ajutorul părinților, al elevilor și al celorlalți profesori el a reușit să amenajeze de curînd în școală un cabinet de geografie înzestrat cu un bogat material didactic.

Cabinetul este instalat într-o sală dintre cele mai spațioase, cu uși, ferestre și mobilierul proaspăt vopsit. În mijloc, două rînduri de bănci, ca într-o sală obișnuită de cursuri. În colțul din dreapta al intrării, un dulap pentru bibliotecă. Aici, elevii pot găsi varietate de lucrări de specialitate, pe care le pot consulta după orele de curs. Ferestrele sînt prevăzute cu perdele lungi, negre, realizate din donațiile părinților. Ele vor asigura obscuritatea sălii cînd lecțiile de geografie vor fi însoțite de proiectii.

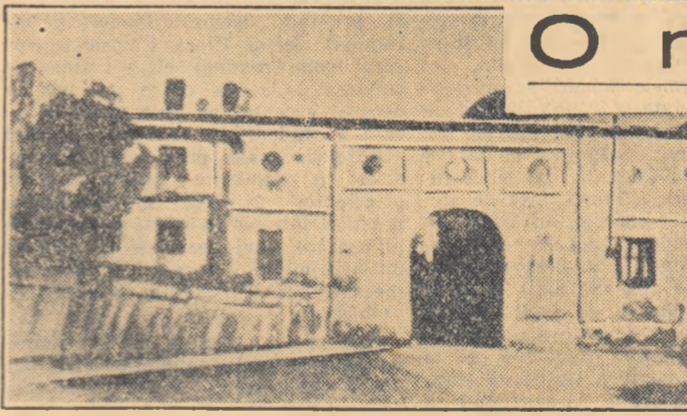
Un interes deosebit trezește în rîndurile vizitatorilor cabinetului gazeta de perete a acestuia, care cuprinde articole numeroase și variate. Unul este intitulat „Deschiderea cabinetului de geografie al școlii”, altul „Cristofor Columb”, al treilea „Contribuția exploratorilor sovietici la cunoașterea pămîntului”, iar alte două vorbesc despre

excursiile făcute de elevi în munții Sebeșului și la peștera Scărișoara. Pe peretele din fund al cabinetului se află următoarea inscripție: „Harta este o carte pe care nu poate citi decît acela care-i cunoaște alfabetul”. Cinci portrete mari, lucrate în cărbune, reprezintă mari exploratori din diferite timpuri — Vasco di Gama, Cristofor Columb, Magellan, Prjevalski, Cikalov — împodobesc pereții cabinetului geografic.

Pentru clasa a V-a s-au confecționat numeroase planșe care înfățișează acțiunea vîntului asupra scoarței terestre, acțiunea apelor subterane, forme de relief, erupția unui vulcan, precum și două mari pietrări și alte materiale. Pentru elevii clasei a VII-a, care studiază geografia economică a R.P.R., se găsesc la cabinetul geografic materiale variate, printre care o planșă înfățișînd bogățiile ale patriei noastre: metale, cărbune, sare, petrol, gaze naturale etc. Elevii din clasa a VIII-a găsesc la cabinetul geografic o serie de planșe privind geografia U.R.S.S. Pentru clasele a VI-a și a IX-a se află la cabinet o serie de albume cu peste 1000 de fotografii din toate colțurile lumii. Toate planșele au fost confecționate de elevi. Ei au confecționat, de asemenea, 15 mulaje în ghips, reprezentînd diferite straturi terestre, un atlas geografic, două terare cu flora R.P.R., hărți, desene, conspecte. Cabinetul mai posedă o serie de planșe și hărți trimise de Ministerul Învățămîntului.

O mare sărbătoare a școlii noastre

Aniversarea a 120 de ani de existență a școlii medii de băieți „Mihail Sadoveanu” din Iași

Vechea clădire a Academiei Mihăilene

În ziua de 22 ianuarie, școala medie de băieți „Mihail Sadoveanu” din Iași a sărbătorit 120 de ani de existență. De dimineață, sunetele gornelor pionierescii și răpădul tobelor atrag atenția că în viața școlii are loc un eveniment deosebit de important. Pe porțile larg deschise intră oameni de toate vîrstele, absolvenți din diferite serii. Alături de bătrîn și păl cărîni, care urcă scările cu pas sovăitnic, pășesc absolvenți din ultimii ani, plini de entuziasmul creator al tineretului.

În mijlocul foștilor elevi, care au început să se grupeze pe promoții, depășind firul amintirii din timpul anilor petrecuți în școală, apare maestrul Mihail Sadoveanu. Sînt momente memorabile acelea în care marile scriitori își revăd foștii colegi și chiar pe unii dintre foștii profesori. Cu deosebire, două evenimente vor rămîne neșterse din memoria oaspeților școlii din această zi. Primul este lecția de matematică finită absolvenților din seriile de pînă la 1905, de profesorul pensionar G. G. Gheorghiu, în vîrstă de peste 85 de ani, fostul profesor al maestrului Sadoveanu. Al doilea eveniment este întîlnirea dintre cîntărețul oamenilor, al naturii și al trecutului patriei noastre și pionierii școlii care li poartă numele. A fost

puternic impresionat maestrul cînd a fost chemat la tablă și examinat la matematică de fostul său profesor, dar ochii i s-au umedat atunci cînd s-a aflat în fața pionierilor, viitorul și nădejdea patriei noastre. Această întîlnire a avut semnificația simbolică a legăturii neîntrerupte dintre generații.

„E ora 10. Sala Teatrului Național din Iași se umple treptat de lume. În prezidiu iau loc, alături de maestrul Mihail Sadoveanu, tovarășii Irie Murgulescu, ministrul Învățămîntului, N. Sipoș, locuitor al ministrului Învățămîntului, Ion Niculi, președintele comitetului executiv al statului popular al orașului Iași, reprezentanți ai organelor centrale ale partidului și de stat, absolvenți ai școlii etc. Cu acest prilej sînt evocate de către vorbitori momentele principale din trecutul școlii, fițuri de dascăli de pe vremuri, amintiri scumpe tuturor.

Școala medie de băieți „Mihail Sadoveanu”, denumită pînă în 1948 Liceul Național, s-a dezvoltat, ca și Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, din fosta Academie Mihăileană, înfîntată la 16 iunie 1835. Apariția unei astfel de școli, care cuprîndea în aceeași instituție toate cele trei trepte ale învă-

Actualul local al școlii medii „Mihail Sadoveanu”

ărilor europene, în traduceri franțuzești, avea o intensă circulație. M-am cîntădat ca într-o baie de lumină. Generoasă școală, ocașă sacră a științei și artei. Între acestea trebuie menționate, în primul rînd, Mihail Kogălniceanu, Ion Ghica, Bogdan Petriceicu Hașdeu, Ion Caragiani, St. Micle, Petre Poni, G. Ibrăileanu, Gr. Cobălcescu, H. Tikin, Calistrat Hogaș, Matei Millo, Vasile Conta, Ștefan Longinescu, Teodor Burada, N. Iorga, Emil Racoviță, Alex. Philippide, Alexandru Lambrior, D. Pompei, maestrul Mihail Sadoveanu. Cezar Petrescu, poetul Mihail Codreanu, poetul Dimitrie Anghel, acad. Radu Cernătescu etc.

Evocînd figura distinsului și eruditului său profesor de latină Xenofon Gheorghiu, poreclit de elevi „Codîța”, și care, prin delicatețea lui sufletescă, se ridica deasupra micimilor școlii burgheze unde era obligat să lucreze, maestrul Mihail Sadoveanu a spus între altele: „În acest admirabil liceu, în perioada anilor 1897-1900, pe lîngă o mică minoritate de pletoși, candidați siguri la repetenție perpetuă, exista marea masă a elevilor printre care toate ideile generoase ale timpului, toate literaturile

M. DRAGULET
directorul școlii medii de băieți „M. Sadoveanu” din Iași

Din munca unei comisii metodice

Comisia metodică din școala noastră, școala mixtă de 7 ani nr. 15 din Constanța, aduce o contribuție serioasă la ridicarea nivelului muncii instructiv-educative. Problema cea mai importantă care stă în atenția comisiei metodice este lichidarea rămănelor în urmă la învățătura a elevilor, în deosebi la disciplinele de bază. Astfel pentru înlăturarea lipsurilor existente în exprimarea și scrierea unor elevi, comisia metodică a elaborat un plan de activitate pentru toate clasele didactice din școală. În felul acesta în școala s-a creat un front unit în vederea rezolvării acestei probleme. Profesorii de limba română au sarcini deosebite. Ei discută cu profesorii de alte specialități căile de asigurare a unei exprimări juste, orale și în scris, a elevilor în cadrul predării fiecărui obiect de învățământ. Scrierea și exprimarea corectă a elevilor în limba maternă a devenit astfel o preocupare de seamă în munca tuturor cadrelor didactice de la școala noastră.

Pentru a-și desfășura cu succes munca, profesorii de limba română au întocmit fișe individuale, care cuprind, fiecare, patru pagini, câte una pentru fiecare pătrar. În aceste fișe profesorul trece greșelile de ortografie și punctuație extrase din lucrările de control și din caietele cu teme pentru acasă ale elevilor. La sfârșitul fiecărui pătrar profesorul notează în aceste fișe aprecierile și concluziile sale privitoare la situația cunoștințelor fiecărui elev în parte.

Pentru însușirea temeinică a cunoștințelor de gramatică profesorii de limba română folosesc la lecții scheme gramaticale, sintactice și morfologice, cu exemple din texte culese de ei înșiși din operele scriitorilor noștri clasici și contemporani.

De asemenea, pentru a dezvolta dragostea elevilor pentru lectură, simțul lor critic și priceperea lor de a aprecia operele literare, comisia metodică a organizat o grijă deosebită, încă de la începutul anului școlar, lectură în afara de clasă a elevilor.

Comisia metodică acordă de asemenea atenție și justei organizării și desfășurării a cercului literar „Prietenii cărții”. Cercul este condus, sub îndrumarea profesorului de limba română, de un comitet de elevi frunțași. În cadrul cercului elevii au prezentat referate care au contribuit în mare măsură la completarea și adâncirea cunoștințelor primite la lecții.

Un interes deosebit acordă comisia metodică și altor cercuri de elevi. O activitate rodnică desfășoară, de pildă, cercurile de științe naturale și geografice. În cadrul acestor cercuri s-au organizat excursii interesante pentru cercetarea florei Dobrogei, precum și vizite la stațiunea experimentală Palas și la Institutul de cercetări piscicole de la Mamaia. O activitate variată și interesantă desfășoară, de asemenea, cercurile de matematică, de fizică și chimie, ca și cercul de istorie.

Comisia metodică se preocupă și de ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice. Pe lângă organizarea studiului individual, pe lângă organizarea unor ședințe în care se expun referate pe diferite teme, comisia a inițiat schimbul de experiență între cadrele didactice — îndeosebi sub formă de interesanți cursuri de lectură. Până acum au fost organizate interesante întâlniri în învățămînt, între profesorii cu aceeași specialitate și între cei care predau discipline înrudite. O atenție deosebită s-a acordat interesanților între învățătorii care predau la clasele a IV-a și profesorii care predau la clasele a V-a. Rezultatele interesanților au fost discutate de cadrele didactice în consfățuirile de producție și în cadrul ședințelor de grup școlară.

Comisia nu a acordat însă suficientă atenție mobilizării cadrelor didactice în vederea pregătirii metodice a lecțiilor și alcătuirii juste a planurilor de lecție. Lipsa de exigență a acestor cadre didactice se manifestă și în ceea ce privește verificarea și aprecierea cunoștințelor elevilor.

Ținând seama de aceste lipsuri, comisia metodică din școala a luat o serie de măsuri concrete. Pentru lichidarea rămănelor în urmă la învățătura a elevilor se vor organiza consultații cu elevii și teme suplimentare individuale. De asemenea, cadrele didactice au fost îndrumate să-i obișnuiască pe elevi cu folosirea notițelor, să-i învețe să folosească just manualele, să studieze individual. În special se va acorda atenție în această privință elevilor din clasa a V-a, cărora le lipsește aceste deprinderi.

Prof. P. CARAGEA

Tov. prof. N. Iacobescu (Constanța) expunând în fața învățătorilor și profesorilor din oraș materialul didactic confectionat de el (Sus, dreapta: material didactic confectionat de tov. N. Iacobescu).

De la consfățuirile raionale ale cadrelor didactice

In strînsă legătură cu practica

Predarea matematicii și fizicii în școala de cultură generală este menită nu numai să înarmeze elevii cu cunoștințe, ci și să le facă cunoscute aplicarea acestor cunoștințe în producție. Recentele consfățuiri raionale au arătat, între altele, deosebită preocupare a profesorilor de a găsi metode variate prin care să realizeze legătura dintre teorie și practică.

Profesorii de matematică și fizică din Timișoara, de pildă, au dovedit că se străduiesc să înarmeze elevii cu cât mai multe cunoștințe și deprinderi practice, căutînd să lege conținutul cunoștințelor predate de problemele practice. Ei se folosesc pentru aceasta de diferite materiale din metodică, din reviste de specialitate, din tratate tehnice etc. precum și de experiența bogată a profesorilor sovietici și a celor mai buni profesori din școlile noastre.

O formă deosebit de prețioasă de legare a teoriei de practică la matematică o constituie măsurătorile pe teren. Ele pun pe elevi în situația de a efectua diferite măsurători, de a lega unitățile de măsură potrivite, de a efectua măsurarea dimensiunilor în mod rațional și de a aplica concret diferite formule și teoreme. Aplicații interesante în acest sens au fost organizate de tovarășii profesori E. Vișă și I. Chelu, în legătură cu studierea capitoului „Asemănarea triunghiurilor”. El a măsurat cu elevii înălțimea unui coș de fabrică și a unui stîlp de telegraf. La școala medie nr. 3 tovarășii profesori A. Lozciuc și A. Mărușă au măsurat cu elevii distanța dintre două puncte inaccesibile. Trebuie menționată, de asemenea, activitatea tovarășului Sasaran de la școala medie din Jimbolia care a efectuat cu elevii claselor V-VII numeroase măsurători pe teren.

Și în cadrul rezolvării problemelor profesorii de matematică acordă atenție legării cunoștințelor elevilor cu practica. Astfel, tovarășul M. Haivas, profesor la școala medie nr. 1, a rezolvat cu elevii săi, la studiul trinomului de gradul II, mai multe probleme de maximum și minimum, cu aplicații în producție. De pildă, una dintre aceste probleme arată că într-o fabrică de articole de piele se găsesc deșeuri în formă de triunghiuri și cerce să se aște cum trebuie să se taie, din fiecare triunghi, un dreptunghi, astfel încît să se piardă cel mai puțin material. Tov. profesor O. Andreescu a rezolvat cu elevii săi din clasa a V-a probleme interesante cu angrenaje de roți dințate și transmisii prin curele și a organizat măsurarea și calculul ariei lotului școlar.

Rezultate frumoase au fost obținute și de către unii profesori de fizică din Timișoara, care nu se mulțumesc numai cu descrierea fenomenelor fizice, cu definirea noțiunilor, cu formularea legilor, ci le fac cunoscute elevilor și aplicațiile tehnice ale acestor legi în producție, le vorbesc despre dezvoltarea continuă a industriei noastre. Astfel, prin exemple numeroase și din diferite ramuri de activitate, tovarășii

Prof. P. CARAGEA

Prof. P. CARAGEA

Citeva observații asupra noului abecedar

Noul abecedar care se folosește, începînd cu acest an școlar, în clasa I-a, are multe calități. Impresionează în primul rînd prin frumusețea ilustrațiilor, prin coloritul viu al acestora, prin aranjamentul paginilor, prin eleganța scrisului de mîna, prin lîcerele clare, prin calitatea hîrtiei și a cernei. Materialul necesar predării este, în majoritatea cazurilor, bine ales atît în ce privește predarea succesivă a sunetelor și literelor, cît și a cuvintelor și a textelor. Cele mai multe texte sînt bine încheiate, au un conținut potrivit vârstei copiilor, trezesc și mențin interesul acestora, le dezvoltă gîndirea și îi ajută să judece, să analizeze, să facă comparații și să tragă concluzii.

Multiple din imaginile abecedarului sînt clare, au un colorit viu, atractiv și sînt legate în mod logic de texte. Pe baza lor se pot organiza discuții care să dezvolte vorbirea elevilor.

Folosirea abecedarului în predare scoate în evidență o serie de lipsuri ale acestuia. Pentru a le constata, să deschidem împreună abecedarul. Autorii acestuia au ținut seama că, în perioada pregătitoare, copiii nu scriu, ci desenează. De aceea, primele pagini

au rolul de a ajuta elevii să-și formeze deprinderea de a trage linii, de a observa poziția lor, de a desena puncte, bastonase, crlige, ovale etc. Ilustrațiile pe care le cuprind aceste prime lecții îi ajută pe elevi să-și formeze deprinderea de a ține corect creionul și caietul, de a sta corect la bancă. Pentru această perioadă, cînd copilul trebuie obișnuit să se exprime prin propoziții scurte, cînd învață să desprindă cuvintele din propoziție, silabele din cuvinte și sunetele din silabe, să formuleze propoziții cu cite 2 și 3 cuvinte și să facă analiza și sinteza fonetică a cuvintelor, ilustrațiile de la paginile 6 și 7 sînt foarte reușite. Mai puțin izbitoare este ilustrația de la pag. 8. Privind această ilustrație, ne întrebăm: dacă merele se culeg din pom cu mîna, de ce sînt totuși mere pe jos? Noi le spunem copiilor că fructele nu trebuie bătute cu bățul, nu trebuie scuturate, așa cum de fapt arată și anumite elemente ale ilustrației (fructe urecate pe scări pentru a culege fructe, bățelul care culege fructe de pe o ramură joasă). Era bine să nu se deseneze mere prin iarță.

La pagina 10, printre altele, este desenată și o lăză. Din 30 de elevi ai clasei I-a, nici unul nu a știut să numească această lăză. Dacă ilustrațiile sînt date pentru ca pe baza imaginii să exprimăm cuvîntul, cred că n-ar trebui să se îngreuneze lecțiile cu imagini necunoscute copiilor. Consider că imaginea trebuie să fie înlocuită.

În paginile următoare apar greșeli în ceea ce privește scrierea. Astfel, scrierea literei „a” pe liniatura nu este dată numai după elementele componente ale lui „a”. Al treilea element — liniuța mică sau codița lui „a” — nu este dat. De altfel, nici între semnificarea din perioada pregătitoare scrisului nu apare acest element, deși constituie un element comun majorității literelor. În analiza, litera e formată din două elemente, iar în sinteză apare cu trei. Această greșală s-a făcut și la litera „u”, de mîna (pag. 12). Și această literă este lipsită în prezentarea elementelor de codiță ca apoi să apară în sinteză cu 3 elemente. La fel s-a procedat la prezentarea literelor „o”.

În legătură cu lecția de la pag. 16 apreciem că nu este de ajuns numai să se prezinte litera „r”. Socol că a scris litera „r” este o jumătate de lecție. Important este ca elevii să cunoască cum se leagă ea de celelalte

Profesorii de chimie din regiunea Ploiești au discutat pe larg, cu prilejul consfățuirilor raionale, conținutul manualelor pe care le folosesc în predare.

Oprindu-se asupra manualului pentru clasa a VII-a, ei au arătat că acesta corespunde în mare măsură scopului de a înarma pe elevii cu cunoștințe științifice, care să-i ajute să înțeleagă și să-și explice fenomenele din natură. De asemenea, manualul contribuie la pregătirea elevilor pentru activitatea practică. În vederea acestui scop el cuprinde numeroase lucrări de laborator, descrie minuișos. Aici experiențele descrise la diferitele lecții, cît și cele de la sfîrșitul manualului sînt însoțite de scheme care indică aparatura necesară pentru executarea lucrărilor. Manualul mai cuprinde tabele, diagrame, grafice, desene, care ajută mult la înțelegerea conținutului lecțiilor respective.

Cu toate acestea, așa cum s-a arătat la consfățuirile, manualul mai are și unele lipsuri. Astfel, el ogîndinește prea puțin problemele construirii socialismului în patria noastră. Introducerea unor date cu privire la realizările și perspectivele industriei noastre chimice, precum și a unor scurte biografii ale unor chimiști romîni ca Nicolae Teclu, Petre Poni, Gheorghe Soacu și alții ar face ca manualul să contribuie cu mai mult succes la educarea elevilor în spiritul dragostei față de patrie, la dezvoltarea interesului lor pentru știință, pentru tehnică și pentru munca productivă.

Ținînd seama de faptul că o serie de elevi vor intra, după terminarea a 7 clase, în producție, participanții la consfățuirile au socolit necesar să se introducă în manual unele cunoștințe elementare despre câteva substanțe organice care se întîlnesc des în viața practică: metan, petrol, alcool, grăsimi, zahăr, amidon, celuloză.

O parte slabă a manualului pentru clasa a VII-a — s-a arătat în consfățuirile din regiunea Ploiești — este aceea referitoare la tema: „Amestecuri și substanțe pure în lumina teoriei atomo-moleculare”. Aceasta tîm nu se poate preda fără noțiuni elementare despre structura moleculară a moleculei — dar manualul nu cuprinde asemenea noțiuni. Culetele după formulele chimice referitoare la aflarea procentului care revine unui element oarecare din toată greutatea unei substanțe sînt dificile pentru elevi, intrucît ei nu au noțiunile de atom-gram și moleculă-gram. Sînt accesibile doar calculele după formulele chimice pentru determinarea greutății moleculare a unei substanțe.

Pentru ca elevii să nu-și însușească în mod mecanic formulele chimice, ei trebuie să înțeleagă foarte bine valoarea elementelor. Lecția cu această temă nu este însă suficient de accesibilă vrștelor lor.

În manual nu sînt indicate întotdeauna cele mai simple metode de preparare a unei substanțe sau de demonstrare a unor fenomene. Așa, de exemplu, în experiența privitoare la micșorarea solubilității aerului în apă prin încălzire nu este absolut necesar să se folosească aparatura complicată indicată în manual, ci sînt suficiente un pahar Berzelius, o eprubetă și o lamă pu cu spiri. Aparatura indicată pentru experiența cu privire la solubilitatea

I. OLIVOTTO

Citeva observații asupra noului abecedar

litere în cuvînt. În manual este scris numai litera izolată, iar la pagina 17 este scris cuvîntul „reana”, care conține pe „r”. La început nu se dau alte cuvinte care să arate cum se leagă litera de alte litere. De exemplu, se puteau scrie cuvintele „amar”, „înversul lui „rama”, sau „arma”, „mura” — cînvinte cu literele învățate și formate din două silabe. Astfel, în loc de a se repeta de trei ori cuvîntul, se putea scrie: „rama”, „amar”, „mura”, în care litera nouă apare scrisă la începutul și mijlocul și la sfîrșitul cuvîntului. Această recomandare este valabilă și pentru lecțiile „o” (pag. 22), „v” (pag. 32) și „j” (pag. 48).

Abecedarul cuprinde la unele lecții semne și litere care nu au fost predate. De pildă, la pag. 21, în text apare semnul întrebării: „Ana a e mere?” dar pe liniatura nu se arată nicăieri, în tot cuprinsul abecedarului, cum se scrie semnul întrebării. Tot astfel, la lecția de la pag. 61, în text apare „Uzina” apare propoziția: „În uzina de fabrica tractorelor” elevii nu au învățat încă litera f, iar în text apare litera f în cuvîntul far.

Unele ilustrații nu sînt îndeajuns de clare, nu redau imaginea exactă a obiectelor. Așa sînt, de exemplu, ilustrațiile de la pag. 28, unde cana pare mai mult o oală, de la pag. 41, unde nu se vede muntele, deși se spune că lăza și Toma urcă pe munte, de la pag. 53, unde carul pare încercat cu paie și nu cu gunoi.

Greșită este ilustrația de la pag. 29 unde racul este redat nu în culoarea lui naturală, culoarea mlîului, verziu, cum e în realitate, ci roșu, cum devine în procesul fierberii.

Se observă o serie de greșeli în ceea ce privește respectarea concordanței dintre ilustrații și text. Să privim, de exemplu, pag. 37. În text se pune întrebarea: Ai duce, Didino? Iar fetița răspunde: „Da, Dinule! Vă aduc o cană cu duce”. În imagine, Dinu și Voinea, care vorbesc cu Didina, s'au cu spatele spre ea și cu fața spre cinele Dulău. La pag. 47, în momentul cînd Radu bea lapte, spune „e bună pîinea, mamă”. Normal ar fi să zică: „e bun laptele, mamă”...

Pe viitor este necesar să se studieze cu mai multă atenție conținutul ilustrațiilor și al textelor.

MIRON GHEORGHE
Învățător
școala pedagogică mixtă Iași

acidului clorhidric în apă este, de asemenea, prea complicată.

Participanții la consfățuirile au făcut unele propuneri cu privire la structura manualului de chimie pentru clasa a VII-a. Astfel, ei au socolit că ar fi mai firesc ca manualul să înceapă cu descrierea citorva substanțe cunoscute elevilor din mediul înconjurător, ca aerul, apa, iar apoi să se treacă la o clasificare a substanțelor simple, metale și metaloizi și, treptat, la studiul celorlalte substanțe prezente în mediul școlar.

Profesorii de chimie din școlile regiunii Ploiești au analizat îndeaproape și manualul pentru clasele VIII—X. Ei au arătat că acest manual este, în general, bine alcătuit. Pentru a contribui la înarmarea elevilor cu deprinderi de a executa lucrări experimentale de chimie, manualul descrie o serie de experiențe ce se pot executa și cu aparate confecționate prin mijloace proprii. De asemenea, el cuprinde tabele sinoptice ale produselor ce se pot obține din unele substanțe, ca și scheme ilustrînd diferite procese de fabricație.

Cu toate acestea, manualul are și unele lipsuri. Astfel, el acordă prea puțin importanță legăturii teoriei cu practica, nu ilustrează realizările industriale chimice din R.P.R. De asemenea, manualul cuprinde prea puține date economice și geografice referitoare la bogățiile țării noastre, prea puține desene, fotografii etc.

Manualul nu corespunde întotdeauna programei școlare. Astfel, el nu cuprinde cunoștințe despre hidrogen, deși această temă este predată în programa școlară pentru clasa a X-a. La unele capitole manualul cuprinde material insuficient față de numărul de ore predate în programa școlară pentru capitolul respectiv.

În mod cu totul nejustificat, după părerea profesorilor din regiunea Ploiești, manualul de chimie pentru clasele VIII—X redă la clor, brom, iod, fluor, oxigen, ozon, azot și fosfor, întreg proprietățile fizice și chimice și starea naturală, apoi modul de preparare.

Discuțiile din consfățuirile, avînd o contribuție la îmbunătățirea manualelor de chimie, au ajutat în același timp cadrele didactice să asigure o mai bună folosire a acestora în a doua jumătate a anului școlar.

TRAIAN POPESCU
și VERONICA TEODORESCU

Despre manualele de limba romîna

Cu prilejul consfățuirii raionale, cadrele didactice din orașul Arad au făcut observații însemnate cu privire la conținutul manualelor școlare. Profesorii care predau limba romîna, de exemplu, au acordat o mare atenție discuțiilor manualelor pentru clasele V—VII. Atît în referat cît și în cadrul discuțiilor din secția de specialitate a consfățuirii s-a arătat că aceste manuale au nevoie să fie îmbunătățite simțitor. Așa, de pildă, s-a arătat că în manualele pentru clasele V—VII mai sînt multe texte greoaie, nepotrivite vârstei copiilor din clasele respective. Aceste texte ar putea fi înlocuite cu unele povestiri din literatura noastră pentru copii și tîneret, care a înregistrat în ultimii ani un succes real. S-a arătat, de asemenea, că manualele de limba romîna pentru clasele V—VII ogîndinesc în prea mică măsură realizările obținute de poporul nostru muncitor, sub conducerea partidului, în anii puterii populare.

Îndeosebi au nevoie de îmbunătățiri capitolele referitoare la gramatică din manualele pentru clasele V—VII — și acest lucru e cu atît mai ușor de realizat — s-a arătat în consfățuirile — cu cît acum există o gramatică a limbii romîne elaborată de Academia R.P.R. Si materialul de gramatică ar trebui orientarea și înlesnirea muncii didactice. Partea referitoare la verbele copulative ar trebui expusă mai clar și mai precis, ca să se înlesniră confuziile. Neclaritățile există și în definițiile adiectivelor și adverbilor. În definirea acordului dintre subiect și predicat: exemplele nu sînt totdeauna cele mai ilustrative, mai concludente.

Cu un interes deosebit au fost discutate și manualele pentru clasele superioare ale școlilor medii, scîndu-se în evidentă alit cauză, cît și unele lipsuri pe care le mai au acestea. Astfel, s-a arătat că manualele pentru cursul mediu constituie un succes evident, dînd elevilor cunoștințe științifice cu privire la istoria literaturii noastre. Totuși, uneori întrec puterea de înțelegere a elevilor, nu ține seama de caracteristicile vârstei celor cărora le sînt destinate, abundă în noțiuni care au nevoie de explicații speciale. În manualul pentru clasa a VIII-a este prea extinsă partea privitoare la literatura veche, pe cînd o serie de scriitori; tratat monografic sînt mai mult trecut în revistă. Documentele reproduse nu sînt cele mai bine alese și nici execuția grafică nu e reușită.

Profesorii de limba romîna au arătat că analiza literară din manualul pentru clasa a IX-a îi ajută pe elevi să înțeleagă mai adînc operele literare studiate. Ele conțin însă multe termeni care depășesc nivelul de înțelegere al elevilor. Acest manual, împreună cu cele două volume de texte literare pentru clasa a IX-a numărînd peste 1000 de pagini, ceea ce e prea mult pentru timpul pe care îl au la dispoziție elevii.

G. VARZARU

Sesiunea științifică a Institutului de științe pedagogice

Sesiunea științifică a Institutului de științe pedagogice, care și-a încheiat lucrările duminică, 22 ianuarie a.c., înseamnă un nou pas în dezvoltarea învățămîntului nostru, a activității pedagogice din școli și facultăți.

În cuvîntul de deschidere a sesiunii, tov. I. Murgulescu, ministrul învățămîntului, a arătat importanța deosebită pe care o are această acțiune a Institutului de științe pedagogice. Ea înseamnă începutul unui frumos și vast drum de cercetări științifice în domeniul pedagogiei și al psihologiei, de valorificare a experienței înaintate pe care o cuceresc an cu an pedagogii din țara noastră, prin aplicarea creatoare a pedagogiei și experienței școlii sovietice. Întotdeauna, vorbitorul a arătat claritudinea ce trebuie depuse în această direcție, pentru ca munca de cercetare științifică în domeniul pedagogiei să poată duce la rezultate valoroase, care să însemne o serioasă contribuție la dezvoltarea științei pedagogice.

Prof. univ. Stanciu Stoian, directorul Institutului de științe pedagogice, a prezentat la sesiune darea de seamă privind activitatea Institutului de științe pedagogice și sarcinile lui pentru dezvoltarea științei pedagogice în R.P.R. Faptul că sesiunea a avut loc în condițiile cînd țara noastră, alături de întregul lagăr al socialismului și al păcii, înregistrează succese alte de însemnate pe plan internațional, cînd poporul nostru muncitor a terminat cu succes primul plan cincinal, cînd poporul nostru își sporește eforturile pentru a îndeplini sarcinile trasate de cel de al II-lea Congres al partidului — toate acestea au dat sesiunii o semnificație deosebită. Semnificația aceasta crește și prin perspectivele ce se deschid pentru tot lagărul păcii prin proiectul de Directive ale celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S.

Tov. Stanciu Stoian a vorbit despre specificul fenomenului educativ, despre existența lui obiectivă și despre dezvoltarea lui după lege care pot și trebuie să fie cunoscute, despre importanța educației, despre revoluționarea gîndirii pedagogice prin învățătura marxist-leninistă. Cu multă căldură a vorbit, de asemenea, despre dezvoltarea științei pedagogice în U.R.S.S., despre aportul deosebit pe care l-a adus la această dezvoltare marele pedagog sovietic A. S. Makarenko. Darea de seamă s-a ocupat apoi de felul cum se înarmează cadrele didactice din R.P.R. cu învățătura pedagogică și experiența școlii sovietice.

Prezintănd pe larg activitatea Institutului de științe pedagogice, vorbitorul a scos în evidență laturile ei pozitive și s-a oprit asupra lipsurilor ce se mai manifestă în munca de cercetare științifică, indicînd și căile menite să ducă la înlăturarea acestor lipsuri. De asemenea a vorbit des-

Experiența noastră în formarea colectivului de elevi

De cele mai multe ori, problemele educative sînt tratate, în discuțiile pedagogilor, dintr-un punct de vedere teoretic, general. Rarorii sînt arătate cauze concrete care, respectînd principiile educației comuniste, duc la succese în învățătura pentru viață a copiilor, în pregătirea tîrșurilor omului nou.

Numeroși profesori cunosc teoreticele probleme, dar nu stăpînesc metodele și procedeele de activitate cu copiii, nu știu cum trebuie să muncească concret, în clasele lor. Este necesară comunicarea mai largă a experiențelor noastre, preocuparea mai vie pentru găsirea unor cîm mai variate și mai bune metode și procedee.

În această privință trebuie să vorbim însă și despre pericolul care există atunci cînd se aplică mecanic, în orice condiții, procedeele pe care le cunoaștem. Adaptarea metodei și procedeele de educație la condițiile proprii de activitate este o cerință indispensabilă pentru succesul activității noastre pedagogice.

Convins că, respectînd cerința mai sus arătată, noi trebuie să prezentăm propria noastră experiență, cu date cît mai concrete, urează să arăt cum am muncit pentru încheierea colectivului de elevi. Spun de la început că nu voi cuprinde aici în întregime problema colectivului de elevi, ci mă voi ocupa doar de câteva metode care cred că au contribuit în mod deosebit la încheierea colectivului.

Prima sarcină pe care am pus-o în fața tuturor elevilor clasei mele a fost respectarea regulilor de purtare. Le-am arătat răspunderea ce revine fiecărui dintre ei în respectarea acestor reguli. Explicațiile date în legătură cu aceste reguli i-au ajutat pe copii să-și dea seama că viața în comun impune anumite cerințe. Ei au înțeles la început nevoia de a respecta cerințele mai simple, cum este de pildă să nu faci gălăgie cînd alții învață, să nu vorbești în timpul lecției și altele. Colectivul de conducere al clasei și pînionii au fost primii apărători ai acestor reguli.

Am pus apoi în fața colectivului cerința de a trece la înfăptuirea unor sarcini comune. Am ales sarcini care cereau, fiecare în parte, participarea mai multor elevi. Ornarea clasei, întocmirea unei fotomontaj, alcătuirea unei gazețe de perete, apoi confecționarea materialului didactic, amenajarea parcelei școlii și munca pe această parcelă au dus la apropierea elevilor. La început i-am ajutat să-și împartă între ei sarcinile. Apoi am lăsat pe seama lor aceasta și ei au izbucnit împreună ce contribuție poate să aducă fiecare în parte la

TEODOR GOAGA
directorul școlii de 7 ani
din comuna Mîrșani, raionul
Cora Jibou

re obiectivele actualului plan de muncă al Institutului.

Institutul de științe pedagogice a primit pentru sesiune 67 de lucrări, dintre care 27% de pedagogie generală, 16,5% de istorie a pedagogiei, 7,5% de psihologie pedagogică, 9% de defectologie, 18% lucrări metodice privind științele despre natură, 12% lucrări metodice privind științele despre societate și 10% lucrări metodice privind învățămîntul elementar și educația preșcolară. Temele lucrărilor au fost variate, tratînd cele mai importante probleme care frîmțau azi școala și pedagogia romînească. În ceea mai multe lucrări s-au abordat probleme privitoare la teoria învățămîntului și la teoria educației. Ar fi fost încă necesar ca participanții la sesiune să trateze și probleme referitoare la bazele generale ale pedagogiei, precum și probleme teoretice generale.

Pornind de la sarcinile trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. cu privire la ridicarea nivelului științific al învățămîntului, cu privire la legarea cît mai strînsă a teoriei de practica construirii socialismului, vorbitorul și-a încheiat darea de seamă arătînd felul cum trebuie să se desfășoare lucrările sesiunii pentru a corespunde acestor sarcini.

Lucrările prezentate în ședințele plene și pe secții și mai ales largă participare la discuții (peste o sută de tovarăși) au dovedit interesul viu al pedagogilor noștri pentru problemele de pedagogie, de psihologie și de psihologie pedagogică. Multe lucrări au ridicat probleme deosebit de interesante și la un nivel științific corespunzător cerințelor unei sesiuni științifice. Au avut un nivel ridicat mai ales lucrările pe secții. Discuțiile purtate aici au dovedit nu numai serioasa pregătire științifică a unor dîntre pedagogii noștri, ci și priceperea de a folosi în activitatea școlară cunoștințele însușite, priceperea de a rezolva anumite probleme ridicate de desfășurarea procesului instructiv-educativ.

În general, s-a observat că învățătorii și profesorii, cadrele din învățămîntul superior analizează cu multă perspicacitate experiența școlilor, se zidind aspecte și probleme importante. Mai puține succese s-au remarcat, însă, pe linia generalizării acestei experiențe.

În concluziile sesiunii s-au arătat sarcinile ce revin cercetătorilor din domeniul pedagogiei în ceea ce privește generalizarea experienței înaintate a școlilor, subliniindu-se îndeosebi datorită acestora de a-și însuși cu mai multă temeinicie învățătura marxist-leninistă, de a lupta cu hotărîre împotriva influențelor pedagogiei burgeoze, de a-și concentra toate eforturile în lupta pentru înflorirea necentenită a învățămîntului din patria noastră.

Încheierea sesiunii s-a arătat că sarcinile ce revin cercetătorilor din domeniul pedagogiei în ceea ce privește generalizarea experienței înaintate a școlilor, subliniindu-se îndeosebi datorită acestora de a-și însuși cu mai multă temeinicie învățătura marxist-leninistă, de a lupta cu hotărîre împotriva influențelor pedagogiei burgeoze, de a-și concentra toate eforturile în lupta pentru înflorirea necentenită a învățămîntului din patria noastră.

DISCUȚII

De cele mai multe ori, problemele educative sînt tratate, în discuțiile pedagogilor, dintr-un punct de vedere teoretic, general. Rarorii sînt arătate cauze concrete care, respectînd principiile educației comuniste, duc la succese în învățătura pentru viață a copiilor, în pregătirea tîrșurilor omului nou.

Numeroși profesori cunosc teoreticele probleme, dar nu stăpînesc metodele și procedeele de activitate cu copiii, nu știu cum trebuie să muncească concret, în clasele lor. Este necesară comunicarea mai largă a experiențelor noastre, preocuparea mai vie pentru găsirea unor cîm mai variate și mai bune metode și procedee.

În această privință trebuie să vorbim însă și despre pericolul care există atunci cînd se aplică mecanic, în orice condiții, procedeele pe care le cunoaștem. Adaptarea metodei și procedeele de educație la condițiile proprii de activitate este o cerință indispensabilă pentru succesul activității noastre pedagogice.

Convins că, respectînd cerința mai sus arătată, noi trebuie să prezentăm propria noastră experiență, cu date cît mai concrete, urează să arăt cum am muncit pentru încheierea colectivului de elevi. Spun de la început că nu voi cuprinde aici în întregime problema colectivului de elevi, ci mă voi ocupa doar de câteva metode care cred că au contribuit în mod deosebit la încheierea colectivului.

Prima sarcină pe care am pus-o în fața tuturor elevilor clasei mele a fost respectarea regulilor de purtare. Le-am arătat răspunderea ce revine fiecărui dintre ei în respectarea acestor reguli. Explicațiile date în legătură cu aceste reguli i-au ajutat pe copii să-și dea seama că viața în comun impune anumite cerințe. Ei au înțeles la început nevoia de a respecta cerințele mai simple, cum este de pildă să nu faci gălăgie cînd alții învață, să nu vorbești în timpul lecției și altele. Colectivul de conducere al clasei și pînionii au fost primii apărători ai acestor reguli.

Am pus apoi în fața colectivului cerința de a trece la înfăptuirea unor sarcini comune. Am ales sarcini care cereau, fiecare în parte, participarea mai multor elevi. Ornarea clasei, întocmirea unei fotomontaj, alcătuirea unei gazețe de perete, apoi confecționarea materialului didactic, amenajarea parcelei școlii și munca pe această parcelă au dus la apropierea elevilor. La început i-am ajutat să-și împartă între ei sarc

Producția de jucării în R. P. Ungară

Petre Drăgoiescu

Cind vine vorba de jucării, foarte mulți oameni surd. Jucăriile — o problemă? Cu toate acestea, e vorba de milioane de copii din orase și din sate, a căror principală activitate este jocul și a căror „uneltele de lucru” sînt în primul rînd jucării.

În joc, cu jucăria, copilul dibuie din cea mai trăgădă vîrstă lumea înconjurătoare, deosebindu-și culorile, formele, dimensiunile. În jocul copiilor se ogîndește o bună parte din viața celor mari. De aceea, această activitate trebuie bine organizată. Nu ne poate fi indiferent de a ce se joacă și cu ce se joacă cei mici, pentru că la această vîrstă se formează deprinderile, se dezvoltă aptitudinile, se deșteaptă conștiința. Părinții, educatorii și producătorii de jocuri și de jucării au o mare răspundere în această privință.

Problema jocurilor și a jucăriilor este în cadrul atenției educatorilor și producătorilor de jucării din U.R.S.S. Ea a fost pusă și rezolvată de către partid și guvern și în țara noastră, politiciv importantele ei, creîndu-se un organ de control și de selecție: Comisia tehnico-artistică pentru jocuri și jucării.

Într-o recentă călătorie pe care am făcut-o în R.P. Ungară, cu prietenii deschișeri unei expoziții de material didactic la Budapeșta, am luat cunoștință de felul cum a fost rezolvată problema jucăriilor acolo.

În R.P. Ungară, crearea de prototipuri și reglementarea producției de jucării cad în sarcina Institutului de proiectare a jucăriilor, înființat în 1953 printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri. Cu un an înainte s-a înființat Comisia de control al jocurilor și jucăriilor, al cărei președinte este — în același timp — director al Institutului.

Institutul are sarcina să proiecteze jocuri și jucării noi, să controleze producția tuturor fabricilor și cooperativelor de jocuri și jucării, să introducă modele noi, să cerceteze materii noi artificiale și metode noi de fabricare, să colecționeze jucării folclorice și să fie în contact cu instituțiile similare din străinătate, cu care să facă schimb de experiență. Între cadrele Institutului există un tehnician în metalurgie, un tehnician chimist, un psiholog, un pictor, un profesor de desen. De jucăriile folclorice se ocupă un docent, specialist în folclor, iar de documentarea pedagogică se ocupă un colaborator extern, de asemenea docent. Printre colaboratorii externi ai Institutului care lucrează în comisiile de selecție se numără și sculptorii și artiștii.

Comisia de control al jocurilor și jucăriilor e alcătuită din delegați ai Ministerelor Învățămîntului, Culturii, Sănătății, Comerțului Interior, Industriei Ușoare, un delegat al Institutului de psihologie și unul al Uniunii Tineretului Muncitor.

În 1952, cînd a fost înființată, această Comisie a avut ca principală sarcină să facă un control general al jocurilor și al jucăriilor existente în producție sau în comerț. În urma acestui control, unele modele de jucării au fost menținute, altele au fost propuse spre modificare, iar cele dăunătoare au fost scoase din circulație prin decizie a cîinci miniștri.

Comisia dă autorizații de producție a diferitelor tipuri de jucării. Autorizația de producție se dă numai pe un an. În anul următor, jucăria vine din nou, spre autorizare, în fața comisiei. Comerțul nu primește nici un joc și nici o jucărie care nu poartă stampila comisiei. În condițiile noi create, comerțul de jocuri și jucării face și export. În anul trecut s-au exportat jucării în valoare de 4.000.000 de forinți.

Trei secțiuni produc jocuri și jucării: întreprinderile locale, cooperativele de producție și de meșteșuguri particulare. Întreprinderile locale, cum sînt cea de la Baio, pentru industria lemnului și cea de la Budapeșta și Debreceen pentru industria de materii plastice, lucrează sub conducerea sfaturilor populare. Cooperativele de producție sînt de două feluri: cooperative de industrie mică (meșteșugărească) și cooperative casnice, cu membri care lucrează acasă. Acestea din urmă, centralele le dau material prefabricat, pe care ele îl finisează. Artiștii din popor lucrează jucării din lut ars, din lemn sau din papură, ca la Sarköz, Decs Turkeve, Bekes St. Andras, tipice pentru finitul respectiv. Pe acestea cooperativele — sub îndrumarea Institutului — le-au reunit, ca să lucreze organizat și mulți au fost decorați sau declarați artiști ai poporului. În alte județe, Institutul a trimis specialiști care au făcut cursuri, au recortat meșteșugarii și au întemeiat o tradiție locală de producție de jucării. Comisiile de selecție și al Institutului organizează cursuri pentru proiectanții din diferite fabrici. Jucăriile folclorice constituie o preocupare serioasă a Institutului și se întocmesc chiar un studiu asupra lor. Se sustine că materialul cel mai bun de jucării folclorice s-ar găsi dincolo de Tisa. Urmele acestei preocupări ar duce pînă în Ardeal.

Pentru a trezi interesul față de proiectarea unor noi modele de jucării și mai ales pentru a crea o atmosferă favorabilă în rîndurile părinților și al lucrătorilor din comerț, Institutul, împreună cu întreprinderile producătoare, organizează expoziții. În același scop, Institutul scoate lunar și o revistă literară, intitulată „Actualități”, în care publică articole de îndrumare, dări de seamă asupra producției cooperativele care produc jucării de o calitate deosebită, îndeamnă producătorii să participe la tirurile importante și întretine o corespondență regulată cu cititorii.

Pentru a trezi interesul față de proiectarea unor noi modele de jucării și mai ales pentru a crea o atmosferă favorabilă în rîndurile părinților și al lucrătorilor din comerț, Institutul, împreună cu întreprinderile producătoare, organizează expoziții. În același scop, Institutul scoate lunar și o revistă literară, intitulată „Actualități”, în care publică articole de îndrumare, dări de seamă asupra producției cooperativele care produc jucării de o calitate deosebită, îndeamnă producătorii să participe la tirurile importante și întretine o corespondență regulată cu cititorii.

Pentru a trezi interesul față de proiectarea unor noi modele de jucării și mai ales pentru a crea o atmosferă favorabilă în rîndurile părinților și al lucrătorilor din comerț, Institutul, împreună cu întreprinderile producătoare, organizează expoziții. În același scop, Institutul scoate lunar și o revistă literară, intitulată „Actualități”, în care publică articole de îndrumare, dări de seamă asupra producției cooperativele care produc jucării de o calitate deosebită, îndeamnă producătorii să participe la tirurile importante și întretine o corespondență regulată cu cititorii.

În afară de cele două sectoare de producție menționate, există și un sector al meșteșugurilor particulare. Acesta își desfășoară activitatea mai ales în bîlcieri. În acest sector intră și atelierele de reparat jucării, în special păpuși. Așa numitele Baba Klinik — spitale de păpuși — ale căror reclame se văd la multe colțuri, de stradă în Budapeșta.

Institutul stimulează producția de jucării care pot contribui la creșterea interesului copiilor față de tehnică. Reunind pe toți producătorii de jucării amatori — ingineri, tehnicieni, oameni de diferite profesii — Institutul a înființat o societate de 200 de membri amatori, care lucrează miniaturi de nave, aeromodele, mașini rutiere, locomotive etc. Organizații în cercuri, membrii asociației au legături cu organizațiile de tineret din uzine și școli, în cursuri și sîntuază crearea de jucării politice. Modelele cele mai bune sînt strîmte, examinate de comisiile formate din delegații cercurilor de amatori, transformate în prototipuri și încredințate apoi diferitelor sectoare de producție, șore a fi fabricate.

O preocupare importantă a Institutului este și aceea de a cerceta și realiza materialele plastice noi pentru confecționarea de jucării. Institutul a reușit să obțină, pe lângă altele, un material plastic numit P.V.C. (polivinil clorid). Acest material, din care se fac mingi, e mai elastic decît cauciucul, e colorat în timpul topirii, așa că toți coloranții își pierd toxicitatea. E produs de o cooperativă din Debreceen.

Pentru a stimula producția de noi modele, Institutul organizează în fiecare an concursuri cu premii de la 500 pînă la 2.000 de forinți. Concursul e organizat pe teme: jucării cu roți, volane etc., jucării cu arcuși, jucării cu magnet și jucării electrice. Pe lângă premii, se asigură concurenților valorificarea celor mai bune 10 proiecte. În sectorul jocurilor mecanice și al materialelor plastice se dă dreptul și la premii de invenții și de proiectare.

Institutul de proiectare a jucăriilor din Budapeșta a devenit un factor important de promovare a noii concepții asupra jucăriilor și de stimulare a forțelor creatoare și productive ale poporului, pentru a pune la îndemîna copiilor jucării frumoase și cu un bogat caracter educativ. Pentru noi, care începem această muncă în R.P.R., cunoașterea metodelor de lucru ale Institutului și a realizărilor lui sînt necesare și utile, ne-a dat numeroase sugestii pentru rezolvarea problemelor legate de producția de jucării.

„Și tu ai făcut la fel!”

În întinerul sălii, micii spectatori urmăresc cu răsunătoare atenție și răsunătoare simțire „Voi ține minte”

Scenă din filmul „Voi ține minte”.

„Galia a uitat că, după terminarea lecțiilor, clasa din care face parte are în program încălzirea regulilor de circulație. Colegele ei, care participă la pregătirea regulilor de circulație, însoțite de data aceasta de autobuzul sau trambulului sau trambulului său, stau pe oscar în stație pe oscar.”

„Galia însă nu cunoaște această regulă și pornește să traverseze prin fața unui autobuz staționat. Ea este oprită la timp și i se arată atenția asupra pericolului la care se expun cei ce nu cunosc regulile de circulație.”

„Cîrind, însă, Galia străbate o altă abateră de la regulile de circulație. Deși știe că semaforul roșu al semaforului înseamnă „traversarea oprită”, ea pornește să treacă strada în fugă. Momentul e emoționant în majoritatea străzilor. Galia se fetește în grabă de o mașină, dar nimereste, ia mică distanță. În fața altele. Un zgomot strident de frînă îi face pe micii spectatori să se gîndească la o nenorocire. Dar și de data aceasta accidentul a fost evitat. Soferul atent a observat în timp și Galia s-a ales numai cu șoc.”

„Nu întotdeauna însă respectarea regulilor de circulație sînt organizate în școli de către Direcția Miliției Capitalei, în cadrul unei noi acțiuni de instruire și educare a elevilor în legătură cu problemele de circulație. La terminarea orelor de curs, elevii se adună în sălile de festivități ale școlii unde, după ce un ofițer de miliție le explică regulile de circulație,

vădionează mai multe filme de circulație, care redau în imagini sugestive principalele reguli de circulație, precum și cazuri de accidente, consecințele acestor accidente.”

„Mult timp după terminarea vizionării, elevii și evelele comentează cu însuflețire scenele din film care i-au impresionat mai mult.”

— Și tu ai făcut la fel ca Galia!
— Și eu! Intocmai ca-n film! Am traversat prin spațiile tramvaiului și era să mă locească tramvaiul căldat, care venea din dreapta și pe care eu nu-l vedeam.

„Cadrele didactice sînt organizate acțiunea inițiată de organele de miliție pentru lămurirea elevilor asupra regulilor de circulație pe căile publice. De pildă tot Paula Chișimia, directoarea școlii mixte nr. 154, și Viadora Dulgheru, directoarea școlii medii nr. 25, au contribuit efectiv la buna organizare a ozișionării, iar tot, Nicolae Sîrbu, directorul școlii nr. 159, a cerut copiilor să scrie o compunere pe tema „Ce am învățat din filmele despre circulație”. Este de datoria tuturor cadrelor didactice să dea tot sprijinul acestei acțiuni folositoare, să instruiască și să supravegheze pe copii pentru a-i determina să cunoască și să respecte regulile de circulație, ferindu-i în felul acesta de pericolul accidentelor.”

O sarcină însemnată a organizațiilor sindicale

Organizațiile sindicale de bază și grupele sindicale ale muncitorilor din învățămînt din orașul Birlad au cîștigat o bogată experiență în domeniul organizării diferitelor forme ale schimbului de experiență. Inițiativa organizării schimbului de experiență a revenit comisiei profesionale de pe lînga comitetul sindical orașenesc al muncitorilor din învățămînt.

Una din formele cele mai răspîndite ale schimbului de experiență folosită de organizațiile sindicale din Birlad este consfătuirea de producție. Consfătuirile de producție se organizează în funcție de cerințele concrete ridicate într-o anumită etapă a procesului de învățămînt. La școala nr. 2 de fete, de pildă, s-au manifestat la un moment dat rămiri în urmă la gramatică la clasele I-IV. De aci a pornit organizația grupei sindicale, Școlară Răseanu, care a inițiat un studiu asupra măsurilor pentru înlăturarea deficiențelor în predarea gramaticii.

La consfătuirea de producție organizată pe această temă s-a prezentat referatul „Principiile de bază ale predării gramaticii la clasele I-IV”. La această consfătuire tov. Tia Dragomir, profesor de limba romînă, a arătat cu curaj lipsurile și cauzele care au generat rîmiri în urmă a elevilor în ceea ce privește însușirea cunoștințelor de gramatică. Consfătuirea a fost de un real folos pentru învățătorii care preda la clasele I-IV. În urma acestei consfătuiri s-a îmbunătățit

simțitor nivelul predării gramaticii și, ca urmare, nivelul de cunoștințe al școlilor.

Asemenia consfătuiri s-au organizat în majoritatea școlilor din orașul Birlad. Ele au în vedere, în special, popularizarea experienței avansate a pedagogilor. La școala medie de fete nr. 1, la o consfătuire recentă, tov. Margareta Dumitru a expus reiterativ „Cum aplic la clasă ce o conduc îndrumările cuprinse în Metodica citirii”. Discuțiile care au urmat au scos în evidență importanta deprinderii școlariilor cu o citire expresivă, a întocmirii carnetului de cuvînte pentru înțelegerea și precizarea vocabularului etc.

Pentru reușita consfătuirilor, o foarte mare importanță o are pregătirea unei consfătuiri cuprinde 2-3 săptămîni de studiere a problemei ce se va dezbate în consfătuire.

Pe lîngă aceste consfătuiri, la sfîrșitul programului zilnic sau în timpul recreiilor se organizează discuții în vederea rezolvării imediate a unor probleme de disciplină sau chiar de metodică.

Activitatea organizațiilor sindicale din orașul Birlad în ceea ce privește organizarea schimbului de experiență, contribuția pe care o aduce acestea la ridicarea necontenită a calității procesului de învățămînt, reprezintă un bun exemplu pentru multe organizații sindicale din școli.

În mod realist, să consemneze în primul rînd acordul cu privire la nivelul forțelor armate, la interzicerea armelor atomice și cu hidrogen și la stabilirea unui sistem rezonabil de control internațional chiar în condițiile actuale. Pe baza unui astfel de acord s-ar putea apoi progresa mult mai lesne și mai repede în rezolvarea unor probleme ale programului de dezarmare care mai sînt în suspensie dar care sînt într-un totu realizabile dacă din partea tuturor părților există dorința sinceră de a contribui la aceasta.

În urma Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, mișcarea de eliberare națională a popoarelor din țările coloniale, printre care și cea a poporului indian, a crescut considerabil. Imperialismul englez a fost silit să renunțe la dominația colonialistă în India.

Descătușarea din lanțul robiei coloniale a permis poporului indian să treacă la crearea și dezvoltarea in-

dustriei și economiei sale naționale. Guvernul indian, în frunte cu eminentul om politic și de stat Jawaharlal Nehru, a adoptat în 1951 primul plan cincinal de dezvoltare economică a țării. Îndeplinirea acestui plan prin muncă creatoare a harnicului popor indian a permis Indiei să obțină succese remarcabile în dezvoltarea industriei naționale și a agriculturii. Au fost construite o uzină constructoare de locomotive la Gilarandjan, o fabrică de aparat electrotehnice la Bangalore, o mare fabrică de îngrășăminte chimice la Sindi, o uzină de cabluri la Damodar etc. Construirea de centrale hidroenergetice a căpăt de asemenea o mare dezvoltare. Cu ajutorul U.R.S.S. se construiește în prezent și cea mai mare uzină metalurgică din țară — uzină care va constitui nucleul industriei grele indiene.

Este demn de remarcat faptul că, datorită politicii de pace dusă de guvernul Nehru, a crescut prestigiul Indiei pe plan internațional. Republica India a dezvoltat relații pașnice și de colaborare cu R.P. Chineză. Conferința de la Bandung a țărilor Asiei și Africii a adoptat cele cinci principii ale coexistenței pașnice din declarația comună a lui Nehru și Gu En-lai.

Înlăturarea relațiilor de prietenie și colaborare între India și U.R.S.S. constituie un exemplu strălucit de coexistență pașnică. În înțelegerea prietenie între popoarele Indiei și marelui popor sovietic o uriașă însemnată au avut-o vizitele reciproce făcute de J. Nehru în U.R.S.S. și de N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în India.

Guvernul indian a respins încercările puterilor imperialiste de a atrage India în blocuri agresive.

Poporul romîn a urmărit cu simpatie rolul însemnat al guvernului indian în încetarea focului în Coreea și Indochina. Stabilirea de legături diplomatice între țara noastră și India a deschis perspective largi dezvoltării relațiilor culturale și economice între cele două țări.

Năzuința poporului indian de a-și consolida independența și baza dezvoltării economice și promovării unei politici de pace găsește în poporul nostru un ecou de frățească aprobare.

O dată importantă din istoria patriei noastre

La 24 ianuarie 1859, adunarea electivă a Țării Românești, deși era compusă din numeroși boieri reacționari, separatiști, a fost nevoită să aleagă domn, sub puternice presiuni ale maselor populare, pe Alexandru Ioan Cuza, care, de la data 5 ianuarie a aceluiași an, devenise și domnul Moldovei. Cu aceasta se face primul și cel mai important pas pe calea înlăturării barierelor de secole care separau cele două principate. Ziua de 24 ianuarie 1859 se înscrie, astfel, ca o dată memorabilă în istoria poporului nostru.

Burghezo-moșierimea a încercat să treacă sub tăcere adevăratele împrejurări care au dus la înfăptuirea unirii, recurgînd chiar și la falsificarea grosolană a istoriei, fie prezentînd actul unirii ca pe un act săvîrșit de „sus”, fie ca o „bunăvoință” a apusului. În legătură cu „bunăvoința” apusului nu este lipsit de interes să arătăm că, după planul lordului Palmerston, fruntaș al guvernului englez, „Moldova, Valahia și strimtoriile Dunării trebuie date Austriei”. Turcia și Austria s-au arătat, de asemenea, împotriva unirii.

Singura putere care a sprijinit consecvent unirea a fost Rusia. Poporul rus a primit cu simpatie unirea principatelor. Iată ce scria N. Cernîșevski, în revista „Sovremennik”, în februarie 1859: „Rusia simpatizează cu dorința poporului romîn de a se uni într-un singur stat. Simpatia se preface în speranță. În timpul conferințelor de la Paris, publicul nostru a căpătat siguranța că... dorința Romînilor de a forma un stat unic se va realiza”. Dar sprijinul Rusiei pentru eliberarea de sub jugul otoman nu s-a rezumat numai la cel acordat în timpul conferinței de la Paris. Încă de la elaborarea Regulamentului Organic, alcătuit sub îngrijirea generalului Kisseleff, se stipulează ideea unirii.

Istoriografia burgheză nu s-a silit să ascundă însă maselor sprijinul pe care l-au primit din partea Rusiei și a încercat să prezinte ca principal susținător al unirii pe Napoleon al III-lea. Despre „sprijinul” lui Napoleon este interesant de menționat că, în cursul tratativelor cu Anglia și Austria, guvernul acestuia s-a oferit de mai multe

ori să se abțină de la susținerea unirii în cazul că s-ar crea combinații mai avantajoase pentru el. Rolul hotărîtor la înfăptuirea unirii l-a avut poporul. În zilele de 20-24 ianuarie, mase largi de țărani, meseriași, lucrători au înconjurat Dealul Mitropoliei, presind adunarea electivă să înfăptuiască unirea.

Moșierimea feudală s-a împotrivit cu dirzena unirii, intrucît vedea în unire un pericol de moarte pentru păstrarea privilegiilor de veacuri obținute pe spinarea țărănilor călășari. De dragul intereselor sale, ea era gata să mențină jugul otoman, în care avea un puternic sprijin al rînduiriilor existente. Despre aceste rînduiriilor vorbește deosebit de grațios memoriul depus de deputații călășari încă din 1857 în divanul moldovean:

„...pînă astăzi toate sarcinile cele mai grele, numai asupra noastră au fost puse și noi mai nici de unele bunuri ale țării nu ne-am îndulcit; iar alții fără să fie supuși la nici o povară, de toată mana ei s-au bucurat; că noi biruri grele de cap am plătit; oameni de oaste numai noi am dat; ispravnicii, judecătoria, privilegii și jîndamii numai noi am jînit; drumuri, poduri și șosele noi am lucrat... Țărăni călășari vedeau în unire împlinirea nădejderilor lor de a se elibera de sub jugul robiei moșieresti.

Este bine cunoscut faptul că burghezia, în înțelegerea cu moșierimea, a trădat năzuințele poporului, menținîndu-l de atunci zece și zece de ani în mizerie și umilință. Actul de la 24 ianuarie 1859 a jucat un rol important în istoria patriei noastre, intrucît a dus la crearea statului național, condiție a lichidării fărîmării feudale, a formării pieței interne, a dezvoltării economice și culturale și a lărgirii posibilităților de luptă politică a maselor populare.

Poporul nostru nu poate uita învînturile pe care ni le dă istoria și de aceea respinge cu indignare minciunile grosolane și încercările reacțiilor de peste hotare de a întoarce roata istoriei înapoi. Liber și stăpîn pe de sinele sale, poporul nostru găsește în evocarea actului de la 24 ianuarie 1859 un puternic îndemn în lupta sa pentru consolidarea cuceririi democratice, pentru flăurirea unei vieți ferice.

Să contribuim la buna desfășurare a lucrărilor recensămîntului populației

La 21 februarie 1956, în întreaga țară va avea loc recensămîntul populației, menit să furnizeze datele cele mai actuale și mai exacte asupra numărului și structurii populației țării.

Ultimele recensămînt al populației din țara noastră s-a efectuat în anul 1948. De la această dată, în economia țării noastre au avut loc însemnate transformări revoluționare. În urma naționalizării principalelor mijloace de producție, industria s-a dezvoltat rapid, extinzîndu-se la o serie de noi ramuri industriale. Aceasta a făcut să crească considerabil numărul muncitorilor. Au apărut noi ocupații, s-a mărit numărul specialiștilor, al tehnicienilor, al muncitorilor calificați. În agricultură a apărut și s-a lărgit sectorul socialist. Paralel cu creșterea numărului gospodăriilor agricole colective, au luat ființă întovărășirile agricole.

Toate acestea au dus la schimbări esențiale în repartizarea și structura populației țării. Cunoașterea datelor privitoare la actuala repartizare a populației va contribui la dezvoltarea economiei noastre naționale la justa planificare a volumului producției, a consumului, a aprovizionării. Astfel, datele obținute la recensămînt vor fi de mare folos la aplicarea în viață a hotărîrilor celui de al II-lea Congres al P.M.R. pentru dezvoltarea economiei naționale. Pentru organizarea, conducerea și efectuarea recensămîntului populației din 21 februarie 1956, printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri s-a constituit Comisia Centrală de Recensămînt, care conduce desfășurarea lucrărilor pe întreaga țară. De buna desfășurare a lucrărilor de recensămînt în cadrul regiunilor, raioanelor, orașelor și comunelor răspund comisiile locale de recensămînt.

La baza înregistrării vor sta declarațiile libere ale fiecărui cetățean, răspunsurile date folosindu-se numai ca material statistic. Păstrarea secretului datelor este garantată de stat. Succesul acestei însemnate acțiuni depinde în mare măsură de felul cum populația țării va fi pregătită să întîmpine recensămîntul și de priceperea și simțul de răspundere de care vor da dovadă recensorii în efectuarea lucrărilor. Cetățenii țării trebuie să fie

conștienți că recensămîntul este o măsură importantă de stat, necesară dezvoltării ulterioare a economiei noastre naționale, pentru ridicarea nivelului cultural și a bunăstării materiale a întregului popor. Cetățenii trebuie să aibă încredere în acțiunea de recensare și să ajute munca recensorilor, dîndu-le răspunsuri exacte la toate întrebările. Pentru aceasta este necesar ca întreaga populație a țării să cunoască din timp și cît mai amănunțit scopul și importanța recensămîntului, modul de desfășurare a lucrărilor, precum și programa care stă la baza înregistrării.

Atît în acțiunea de pregătire a populației, cît și în acțiunea de efectuare a înregistrării, cadrelor didactice le revine un rol deosebit de important. Prin funcția pe care o îndeplinesc în statul nostru democrat-popular, învățătorii și profesorii au o permanentă legătură cu masele largi ale populației. Tocmai de aceea ei trebuie să participe activ acțiunea de popularizare a recensămîntului, cît și la lucrările lui, dînd dovadă de același devotament de care s-au arătat și în alte acțiuni obștești la care au participat în trecut. Pedagogii trebuie să fie organizatori și animatori ai tuturor acțiunilor de popularizare care se vor desfășura în cadrul cîminelor culturale, al instituțiilor și al întreprinderilor. Ei au datoria să ducă în rîndul elevilor și al părinților a acestora o permanentă muncă de lămurire pentru înțelegerea necesității și scopului recensămîntului, pentru lămurirea felului cum trebuie primii recensorii și a felului cum trebuie să se răspundă la întrebările acestora.

În calitate de recensori și recensorii sefi, cadrele didactice trebuie să dea o deosebită atenție însușirii la timp și în bune condiții a întregului material de recensămînt, studiînd temeinic instrucțiunile și dispoziciile, luînd parte la toate ședințele instructive. În felul acesta ele vor putea arăta și în alte acțiuni obștești la care au participat în trecut, pedagogii trebuie să se vor putea orienta ușor în înscrierea acestor răspunsuri.

Participarea la acțiunea de recensămînt a populației trebuie să fie considerată de fiecare învățător și profesor ca o sarcină de onoare, fiind vorba de o acțiune de deosebit interes național.

Bibliografie

A apărut „GAZETA MATEMATICA ȘI FIZICA”, organ al Societății de științe matematice și fizice din R.P.R., Seria A, nr. 12, vol. VII (LXI), 1955.

În sumar:

x x x Trăiască al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

S. STOILOV: Ce perspective se deschid azi științelor matematice și fizice în țara noastră.

N. TEODORESCU: Realizările Institutului de matematică al Academiei R.P.R. în primul cincinal.

GH. MIHOIC: Din realizările Facultății de matematică și fizică de la Universitatea „C. I. Parhon”.

T. VESCAN: Din activitatea fizicienilor și tehnicienilor filiali din Iași a Academiei R.P.R.

M. GHERMANESCU: Munca de cercetare științifică în științele fizico-matematice la Institutul de construcții București.

M. NICOLAE: Înregistrarea fotografică a particulelor ionizate.

T. ANGELESCU: Asupra ecuației lui Riccati.

I. GRIGORE: Combateră unela din manifestările formalismului în școală.

Viața Societății — Recenzii — Bibliografie — Probleme rezolvate — Probleme propuse — Tabla de materii pe anul 1955.

Concursul „Cunoștințele noastre”

Revista „Instructorul de pionieri” a organizat pentru instructorii de pionieri, pentru activiștii și cadrele care muncesc în rîndurile pionierilor concursul „Cunoștințele noastre”. Concursul se deschide în luna ianuarie și continuă pînă în luna aprilie a.c. inclusiv.

În această perioadă, în paginile revistei „Instructorul de pionieri” se vor publica probleme și întrebări din următoarele domenii: matematică, fizică, chimie, istorie, geografie, limba și literatura romînă sau universală, la care participanții la concurs vor da răspunsuri. Răspunsurile se primesc de către

redacția pînă la data de 20 mai 1956, pe adresa: Revista „Instructorul de pionieri”, Piața „Scintilei” nr. 1, raionul I.V. Stalin, București, cu specificația: „Pentru concurs”. Răspunsurile vor fi însoțite de adresa completă a participantului, scrisă clar și cît de cît. Problemele au fiecare, deasupra titlului, un punctaj. Cifra reprezintă numărul de puncte care se atribuie participantului care a răspuns corect la problema sau întrebarea respectivă. Pentru participanții care au răspuns corect la toate problemele și întrebările, obținînd în felul acesta

și cel mai mare număr de puncte, revista acordă următoarele premii: premiul I — un aparat de radio; premiul II — o bicicletă; premiul III — un aparat de fotografie. Celor care vor fi clasificați pe locurile 4-20 li se vor acorda mențiuni în abonamente la revista „Instructorul de pionieri” pe un an, șase sau trei luni, cărți, jocuri rezervoare, servicii de tenis de masă și altele. Problemele pentru concurs se găsesc în revista „Instructorul de pionieri” începînd din nr. 1 — ianuarie 1956.

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

Să înceteze cursa înarmărilor, să fie interzisă arma atomică

Popoarele cer în ultimul timp cu tot mai multă hotărîre să se pună capăt cursei înarmărilor, să se înarmărilor și să se interzică arma atomică și cu hidrogen. Ele sînt convinse că acest lucru este pe deplin realizabil. Uniunea Sovietică, ducînd în mod consecvent o politică externă de pace și colaborare internațională, a luptat cu fermitate pentru ca această cerință a popoarelor să fie îndeplinită. Nu tot așa stau însă lucrurile în ceea ce privește poziția puterilor occidentale în problema dezarmării și interzicerii armelor atomice. Cele trei puteri occidentale caută de fapt să împiedice realizarea unui acord în această privință. Acest lucru s-a văzut din nou cu prilejul ședinței din 23 ianuarie 1956 a Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

În această ședință, reprezentanții S.U.A., Angliei și Franței au încercat în declarațiile lor să prezinte lucrurile ca și cum esența problemei discutate ar fi în dezarmarea și interzicerea armelor atomice și interzicerea armelor atomice și cu hidrogen reciprocă de fotografii din avion. Aceasta atitudine nu este nouă. Ea nu reprezintă decît o continuare a unei politici discreditate și condamnate de opinia publică mondială. După cum se știe, subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare a desfășurat o importantă activitate pentru punerea de acord și elaborarea unor principii acceptabile pentru toți membrii subcomitetului, principii care să figureze în proiectul convenției internaționale cu privire la dezarmare. În dorința de a grăbi elaborarea unei astfel de convenții, Uniunea Sovietică a acceptat propunerile Angliei, Franței și S.U.A. cu privire la nivelul forțelor armate ale celor cinci mari puteri. De asemenea, Uniunea Sovietică a acceptat și propunerea puterilor occidentale cu privire la ter-

menul intrării în vigoare a interzicerii armelor atomice. În felul acesta Uniunea Sovietică dorea să apropie pozițiile în scopul realizării unor progrese în pregătirea unei convenții internaționale cu privire la dezarmare.

Tocmai atunci însă, cînd se părea că subcomitetul a ajuns în situația de a consemna un acord în această problemă și a continua să caute soluții și pentru rezolvarea celorlalte chestiuni, delegațiile puterilor occidentale și în special cea a S.U.A. și-au schimbat poziția, au renunțat de fapt la propriile lor propuneri. Astfel, atît în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare cît și în cadrul celei de a 10-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. aceste delegații au manifestat tendința de a scoate din discuție problema reducerii armamentelor și a interzicerii armelor atomice și de a o înlocui prin discutarea unui plan cu privire la luarea de fotografii din avion.

Această nouă poziție a puterilor occidentale a creat un obstacol important în calea realizării unui program de dezarmare. Are oare planul luării în mod reciproc de fotografii din avion ceva comun cu încetarea cursei înarmărilor? Este limpede că nu. Dimpotrivă, acest plan poate duce la o intensificare și mai mare a cursei înarmărilor. „Planul schimbului de informații militare și luării reciproce de fotografii din avion, fără aplicarea unui program de dezarmare, devine de fapt un plan de recunoaștere militară, care duce doar la accentuarea neînțelegerii reciproce și la sporierea încordării internaționale” — a spus A. A. Sobolev, reprezentantul Uniunii Sovietice, în cuvîntarea rostită la recenta ședință a Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

Uniunea Sovietică nu poate fi de acord ca reducerea armamentelor și interzicerea armelor atomice să fie înlocuite cu luarea de fotografii din avion. U.R.S.S. a fost și rămîne oare deplină